

РЕШЕНИЕ

№ 3577

гр. София, 26.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в
публично заседание на 29.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **2002** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 29, ал. 5 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /ЗДРДОПБГДСРСБНА/.

Образувано е по жалба на П. К. П., ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу решение № 185/15.02.2011 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /КРДОПБГДСРСБНА/, с което е установена и обявена принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА на жалбоподателя.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено в нарушение на административно-производствените правила и на материалния закон. Твърди се, че от съдържащите се в административната преписка документи не се установява наличието на дейност по смисъла на чл. 24 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Изложени са аргументи за липса на данни и доказателства за извършвана от лицето дейност и за наличие на връзка с органите по чл. 1 от Закона. Посочени са допуснати в хода на административното производство процедурни нарушения. Искане се от съда да отмени обжалваното решение. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Ц., който в съдебно заседание поддържа жалбата и излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения акт.

Ответната страна - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Т., оспорва жалбата като неоснователна и излага съображения за законосъобразност на оспореното решение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото с преписката е представено заверено копие от картон обр. 4, съставен на името на П. К. П., [дата на раждане] в [населено място], местожителство – [населено място], професия – митничар, л.д. № 57666 в II-главно – XII-IV, псевдоним – „Б.“, категория – агент. Посочена е дата на вербовка – 10.07.1980 г. и кой го ръководи – В. Д.. Представен е и картон обр. 6 (л.19 от делото), съставен на името на П. К. П., съдържащ данни за лицето.

Видно от приетото извлечение от регистрационен дневник под № 57666 е посочена дата на регистрация 16.07.1980 г., категория на СС – агент, псевдоним – Б. и дата на вербовка - 10.07.1980 г.

В отговор на запитване на председателя на КРДОПБГДСРСБНА с писмо изх. № 20/263/10.06.2010 г. от директора на Агенция „Митници” на Комисията е изпратен списък на служители, заемащи или заемали публични длъжности в Митница Столична за периода от 06.04.1991 г. до датата на писмото. В приложения към писмото списък под № 86 е посочен П. К. П., заемал следните длъжности: началник РМУ – С. за периода 21.07.1997 г. – 04.08.2000 г.; директор РМД - С. за периода 05.08.2000 г. – 21.01.2001 г.

С оспореното в настоящото производство решение № 185/15.02.2011 г., е установена и обявена принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА на жалбоподателя П. К. П., в качеството му на лице, заемало публична длъжност, а именно: началник РМУ – С. за периода 21-07.1997 г. – 04.08.2000 г.; директор РМД - С. за периода 05.08.2000 г. – 21.01.2001 г.

В решението са посочени следните данни относно жалбоподателя: вербувал го служител – о.р. В. Д. на 10.07.1980 г., регистриран на 16.07.1980 г.; ръководил го служител - о.р. В. Д., о.р. Ем. С.; структури, в които е осъществявано сътрудничеството –ДС, ВГУ-XII-V, ВГУ – XII-IV, ВГУ – XII-VI; качество, в което е осъществявано сътрудничеството – агент; псевдоним – Б.. Като документи въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1 са посочени рег. дневник, картони обр. 4 – 2 бр. и обр. 6.

По делото са приети представените с административната преписка доказателства, в т.ч. заповед № 3900/11.11.1974 г. на министъра на вътрешните работи и Инструкция за оперативния отчет на ДС № 1 – 20/20.01.1978 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорва се решение на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия от надлежна страна - негов адресат, с право и интерес от оспорването. Жалбата, подадена на 24.02.2011 г., чрез ответната комисия е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество и след проверка на оспорения административен акт по реда на чл. 168 от

АПК на основанията, предвидени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, която по силата на изричната разпоредба на чл. 29, ал. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е законово оправомощеният орган, който извършва обявяването на принадлежност на лице към органите по чл. 1 от същия закон - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

Решението е издадено в предписаната от закона писмена форма и има съдържанието, предвидено в чл. 29, ал.2, т.2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА за секретен сътрудник – съдържа трите имена на жалбоподателя по документ за самоличност; датата и място на раждане; имената на вербувания и ръководилия го щатен служител; структурата, в която е осъществявано сътрудничеството, качеството, в което е осъществявано сътрудничеството; псевдоним; документите, въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1. Посочено е и правно основание за издаването му – чл. 26, ал. 1, т.2 и т. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Решението е подписано от всички членове на Комисията, с което е спазено изискването на разпоредбата на чл. 8, ал. 2, изр. 2-ро от ЗДРДОПБГДСРСБНА за мнозинство при вземане на решенията. Не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на оспорения акт.

Оспореното решение съответства на материалния закон.

В чл. 26, ал. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА са изброени лицата, за които е задължително извършване на проверка за принадлежност към органите по чл. 1. По делото не е спорно обстоятелството, че жалбоподателят е заемал публични длъжности: началник РМУ – С. за периода 21-07.1997 г. – 04.08.2000 г.; директор РМД - С. за периода 05.08.2000 г. – 21.01.2001 г., и в това качество подлежи на задължителната проверка по реда на чл. 26, ал. 1, т. 2 ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Съгласно чл. 24 от специалния закон принадлежност към органите по чл. 1 се установява при наличието на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник на органите по чл.1. Обстоятелството по чл. 24 - наличие на такава дейност - се установява въз основа на документите, изброени в чл. 25, които са различни според вида дейност. За установяване на дейност на секретен сътрудник това са документите, посочени в чл. 25, ал.1, т. 3 от закона, а именно: със собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители. Изброяването на документите в разпоредбата е алтернативно, а не кумулативно. Наличието на който и да било от тях, в случая - картони обр. 4 и обр. 6 и регистрационен дневник, е достатъчно основание за обявяване на принадлежност на жалбоподателя по смисъла на ЗДРДОПБГДСРСБНА. Изброените в решението на Комисията документи попадат сред посочените в чл. 25, т. 3 от закона, носят информацията и отговарят на определението за документ по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на закона - всяка записана информация, независимо от материалния ѝ носител, включително съдържащата се в автоматизирани и комплексни системи и бази данни.

В този смисъл са и мотивите в решение № 4 от 26.03.2012 г. на Конституционния съд (обн. ДВ, бр. 28 от 06.04.2012 г.), с което е отхвърлено искането за установяване на противоконституционност на чл. 25, т. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, в частта “документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители”. Конституционният съд е приел, че принадлежност към органите по чл. 1 се установява освен с документите, които изхождат от сътрудника (собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата за оперативен отчет), така също и с документи, които не изхождат от него и не съдържат подписа му.

С оглед гореизложеното, в разглеждания случай от приложените по делото писмени доказателства - картони обр. 4 и обр. 6, съставени на името на П. К. П. и извлечение от регистрационен дневник, съгласно разпоредбата на чл. 25, т. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, се установява принадлежността на жалбоподателя като секретен сътрудник към органите по чл. 1 от закона.

Не се налице основанията, предвидени в чл. 146 от АПК, които да обосновават отмяна на оспорения административен акт и подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I –во отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. К. П., ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу решение № 185/15.02.2011 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия: